

عنوان مقاله:

نگاهی به بحور و اوزان عروضی اشعار فارسی مقامات حمیدی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و ادبیات غنایی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد حکیم آذر - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران،

احمد رحیم خانی سامانی - دانشجوی دوره دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از جنبه های مغفول در متون نثر فارسی و خصوصا متنی نظیر مقامات حمیدی، بی توجهی منتقدان و پژوهشگران، به ابیات و اشعار فارسی و عربی آن ها است. این بی توجهی به یک دلیل مهم و آن این که تقریبا ۹۹% اشعار این کتاب، سروده خود قاضی حمیدالدین بلخی است، نگارنده را واداشت تا به جای تکیه بر اظهار نظرهای تقریبی و نسبی، درباره جایگاه شعری او، ابیات و اشعار فارسی این کتاب را بر اساس آمار و ارقام به دست آمده و تنها از دیدگاه بحور و اوزان شعری، بررسی نماید تا بهتر بتواند از یک دریچه تخصصی، نتایج خود را مستند نماید. بدیهی است که مطالعه این ابیات، از دیدگاه های دیگر بلاغی نیز، در ترسیم شاکله ای منسجم از جایگاه شعری نویسنده این کتاب، بسیار قابل توجه خواهد بود و از دیگر سو، شیوه بررسی نگارنده در این مقاله، شاید بتواند در مطالعات مشابه، الگوی مناسبی را ارائه نماید.

کلمات کلیدی:

مقامات حمیدی، قاضی حمیدالدین بلخی، مقامه، بحور عروضی، اوزان شعری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279575>

